

Številka: Up-1540/07-30

Datum: 27. 11. 2007

S K L E P

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavnih pritožb, ki ju je vložil A. B. iz C., ki ga zastopa Odvetniška družba Jernejčič – Krapenc, o.p., d.n.o., Ljubljana, na seji 27. novembra 2007

s k l e n i l :

1. Ustavna pritožba zoper sklep Okrožnega sodišča v Kranju št. I P 509/2004 z dne 22. 8. 2006 in zoper sklepa Vrhovnega sodišča št. I R 9/2007 z dne 25. 1. 2007 in št. I R 40/2007 z dne 22. 3. 2007 se zavrže.

2. Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. I R 82/2007 z dne 31. 5. 2007 se zavrže.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Okrožno sodišče v Kranju je v odškodninski pravdi odločilo o ločenem obravnavanju posameznih zahtevkov iz iste tožbe. Nato je glede dveh zahtevkov predlagalo določitev pristojnosti po 67. členu Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in nasl. – v nadaljevanju ZPP), temu predlogu pa je Vrhovno sodišče ugodilo in za odločanje v zadevi določilo Okrožno sodišče v Ljubljani. Pritožnik (v pravdi tožnik) je predlagal določitev pristojnosti tudi glede preostalega zahtevka, ki ga še obravnava Okrožno sodišče v Kranju, vendar je Vrhovno sodišče predlog zavrnilo. Predlog za določitev pristojnosti za odločanje o tem zahtevku je pritožnik kasneje ponovil, vendar ga je Vrhovno sodišče ponovno zavrnilo (z istim sklepom je zavrnilo tudi istovrsten predlog Okrožnega sodišča v Kranju).

2. Pritožnik je najprej vložil ustavno pritožbo zoper sklep sodišča prve stopnje o ločenem obravnavanju zahtevkov (št. I P 509/2004 z dne 22. 8. 2006) in zoper prva dva sklepa Vrhovnega sodišča, s katerima je odločilo o predlogih za določitev pristojnosti (št. I R 9/2007 z dne 25. 1. 2007 in št. I R 40/2007 z dne 22. 3. 2007), nato pa še drugo ustavno pritožbo, s katero izpodbija zadnji sklep Vrhovnega sodišča o predlogu za določitev pristojnosti (št. I R 82/2007 z dne 31. 5. 2007). V obeh ustavnih pritožbah obširno navaja razloge, zaradi katerih meni, da so izpodbijane odločitve v neskladju z Ustavo.

3. Ustavno sodišče je ustavni pritožbi združilo zaradi skupnega obravnavanja in odločanja.

B.

4. Po prvem odstavku 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, 64/07 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZUstS) lahko vsakdo, ob pogojih, ki jih določa ta zakon, vloži ustavno pritožbo zaradi kršitve človekove pravice ali temeljne svoboščine zoper posamični akt, s katerim je državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnih pooblastil odločil o njegovi pravici, obveznosti ali pravni koristi.

5. Z ustavnima pritožbama so izpodbijani trije sklepi Vrhovnega sodišča o predlogih za določitev drugega stvarno pristojnega sodišča. S prvim je Vrhovno sodišče predlogu ugodilo, z drugima dvema pa je predloga pritožnika zavrnilo. Po 67. členu ZPP Vrhovno sodišče določi drugo stvarno pristojno sodišče, če je očitno, da se bo tako lažje opravil postopek, ali če so za to drugi tehtni razlogi. Ne gre za posamični akt, s katerim državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnih pooblastil odloči o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika ali pravne osebe, ki je predmet odločanja v pravnem postopku. Gre za vmesni sklep, ki naj omogoči lažjo, hitrejšo in bolj ekonomično izvedbo postopka o tožbenem zahtevku. Po prvem odstavku 50. člena ZUstS ustavna pritožba ni namenjena presoji tovrstnih vmesnih odločitev med pravnim postopkom. Če pa bi v postopku pred Vrhovnim sodiščem prišlo do morebitnih kršitev človekovih pravic in bi te imele vpliv na končno odločbo, pa bo pritožnik, pod pogoji, določenimi v ZUstS, lahko izpodbijal tudi to odločitev z ustavno pritožbo zoper končno odločbo. Zato prva ustavna pritožba v delu, s katerim sta izpodbijana navedena sklepa Vrhovnega sodišča, ni dopustna in jo je Ustavno sodišče v tem delu zavrglo (1. točka izreka). Ustavno sodišče je zavrglo tudi drugo ustavno pritožbo, saj je tudi z njo izpodbijan sklep o določitvi drugega stvarno pristojnega sodišča (2. točka izreka).

6. Izpodbijani sklep, s katerim je sodišče prve stopnje odločilo o ločenem obravnavanju zahtevkov iz iste tožbe, prav tako ni posamičen akt, ki bi ga bilo moč izpodbijati pred Ustavnim sodiščem. Gre za vmesni procesni sklep, ki ne pomeni vsebinske odločitve o kakšni pritožnikovi pravici, obveznosti ali pravni koristi, pač pa je pogojen z razlogi smotrnosti. Ker je ustavna pritožba zoper tak akt nedopustna, je Ustavno sodišče prvo ustavno pritožbo tudi v tem delu zavrglo (1. točka izreka). Z ustavno pritožbo zoper končno odločbo v pravdni zadevi, pa bo pritožnik lahko uveljavljal tudi morebitne kršitve človekovih pravic, povezane z izpodbijanym sklepom Okrožnega sodišča, če bi te vplivale na končno odločbo.

C.

7. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prve alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07) v sestavi: predsednica senata mag. Marija Krisper Kramberger ter člana dr. Franc Grad in Jože Tratnik. Sklep je sprejel soglasno.

mag. Marija Krisper
Kramberger l.r.
Predsednica senata